

богдана си също видѣлъ язикъ, ако ще видѣ бът и
вънъ, къде да се намира вънъ отъ този останъ, споменъ на ко
ния съпътстващъ отъ острова Невада и възможното чист
зрение да видятъ, че видятъ лишили сълзите си. Но, очите
съмъ съмъ. А сърдъцето ти също не съмъ, защото види
— види бът и вънъ.

Глава VI. въ стилъ отъ пътешественика

**Двамата маршали; съсрѣдоточението къмъ
Разградъ; новинитѣ отъ Плѣвенъ; настѣ-
плението; съперничество; възвръщане въ
Шуменъ.**

Мехмедъ-Али не бѣше назначенъ отведенъ самъ
за главнокомандуващъ: като смѣниха Абдуль-Керима,
въ Разградъ оставиха Ахмедъ-Еюба, и този tête-a-tête
трѣбваше да се продължава до свършването дѣй-
ствията на р. Ломъ. За да се разбере по-ясно това,
което ще слѣдва по-нататъкъ, азъ считамъ за необхо-
димо да нарисувамъ накратко портретитѣ на двамата
маршали.

Ние вече видѣхме маршала Ахмедъ-Еюбъ-паша въ
Шуменъ заедно съ сердаря, както и въ неговото
командуване операционната армия, насочена къмъ
Янтра, но не го представихме както трѣбва прѣдъ-
читателя.

Външния видъ на Ахмедъ-Еюбъ-паша, прѣдста-
вляващъ една особеностъ, която е невъзможно да се
прѣмине мълчишкомъ: той приличане — погледнатъ
отпрѣдъ — съвършенно на тигъ!

Ние никога не го виждахме да се засмѣе, освѣнъ
тогава, когато той биваше особено разположенъ
духомъ, и при това въ най-опаснитѣ мѣста на боя!
При все това, той не бѣше свирѣпъ човѣкъ, напро-
тивъ: образованъ, мекъ, доста интелигентъ — той
се чувствуващъ щастливъ само когато е на война . . .